

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Gratias ago deo meo semper pro uob. 1. Co. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

autorem, sed potius ad diabolum pertinere. quasi diabolus cum habeat semper cupiditatem nocēdi, nocere cuiquam possit, nisi ab omnipotente acciperet potestatem. Nam quid aliud non solum in libro beati Iob, quem memorata hāresis cum ceteris testamēti libris & cum ipso deo qui dedit, quasi maligno mundi principe, ut insanos exufflat, sed **Matt. 8°** etiā euāgelio declaratur, ubi demonia, nec in porcos ire potuisse, nisi hoc illis ipse cōcederet, legitur.

DOMINICA XIX. POST
pentecosten, I. ad Corinthios I.

FRatres, Gratias ago deo meo, id est, laudes refero deo meo [semper pro uobis:] Cum dixit Apostol^o, Gratias deo, nō sine causa addidit, meo. Cum enim omnium creaturarum unus sit deus per naturam atq; potentiam, eo qd sit creator omnium illorum, tamen deus proprie esse dicitur, qui merito fidei & iustitię eius cultores esse probantur, sicut beati Pauli aliorumq; apostolorum. Hinc dicitur, Ego sum deus Abraā, **Exo. 3°** deus Isaac, & deus Iacob, per gratiam & uite meritum. Et quare gratias dicit se agere semper pro salute illorum, cum nemo hominum semper possit intentus esse orationibus aut gratiarum actionibus? Nam sicut in scripturis patrum legimus, Apostolus ab hora prima usq; ad quintam laborem manuum infatigabat: ab hora autem quinta usq; ad decimam prædicationi operam dabat: post decimam uero, iterū procurabat pauperū peregrinorumq; hospitalitatem, suiq; corporis necessitatem: per noctem uero orationi attentissime insudabat. Igitur, ppter nimiam assiduitatem, qua per singulos

dies & noctes deo gratias laudesq; referebat, tam pro Corinthiis quam pro omnibus quos Christo acquiserat, dixit se gratias referre deo semper pro illis. [in gratia dei] subauditur patris, id est, pro remissione peccatorum. [quæ data est uobis] gratis a deo patre [in Christo Iesu, hoc est, p̄ fidē Christi Iesu. Illis autem tantummodo largitur deus pater gratiam suam, remissionē uidelicet peccatorū, quos ueraciter cognoscit credere in filium suum, Gratia dicitur gratis data. Et non immerito remissio peccatorum & fines gratia dei appellatur: quia quicquid bonorum habemus, dei gratia est: quoniam gratis nobis tribuitur, nullis præcedentibus meritis. [q̄a in omnibus diuites facti estis in illo.] hoc est, in Christo. In quibus rebus erant illi diuites effecti? In fide, in doctrina, in diuersitate linguarū, in efficacia miraculorū. Istę sunt diuitiæ spirituales, in quibus ditantur electi: [in omni uerbo,] id est, in doctrina noui testamenti, & in omni scientia ueteris testamenti, uel ut ita dicamus, in omni sapientia & scientia siue intellectu ueteris & noui testamenti, sicut testimonium Christi confirmatum est in uobis. [Testimonium Christi appellat euangelium, in quo narratur testimonia natiuitatis Christi, miraculorum quoq; necnon passionis, resurrectionis, ascensionisq; eius ad caelos, & aduentus illius ad iudicium: quæ testimonia Christus ante passionem suam prædixit, & omnia in morte sua confirmauit. Videamus unum testimonium ex multis, & consideremus quomodo illud prædixit, & quomodo confirmauit. Longe ante passionem suam dixit discipulis: Ecce ascendimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia quę scripta sunt

Luc. 18.

per prophetas de filio hominis. Sic omnia illo ueniente Hierosolymam completa sunt: quia traditus est gentibus, a Pilato & militibus eius illusus, occisus, & die tertia resurrexit, unde dicit Apostolus: [Sicut testimonium Christi. Id est, euangelium: confirmatum est in uobis,] hoc est, creditum est a uobis & confirmatum in uestris cordibus, qui omnia creditis uera esse quæ ibi continentur.

ita ut nihil uobis desit in ulla gratia.

id est, neq; in fide, neq; in doctrina, neque in diuersitate linguarum, neque in uirtute miraculorum:

¶ Quæstio oritur in hoc loco, si Corinthij diuites erat facti in omni uerbo & in omni scientia, & si tanta gratia erant impleti, ut nihil eis deesset gratiæ, sicut in sequentibus dicitur: quare Apostolus in subsequentibus huius epistolæ locis dicat illos contentiosos esse, & insuper addat, Ad uerecundiam uestram dico. Quæ hoc modo soluitur: Sicut in omnibus ecclesiis duo sunt genera hominum, bonorum malorumq; ita & apud Corinthios tunc temporis erant. Primum ergo Apostolus a laudibus cœpit & gratiarum actione, alloquens eos q; in fide bonisq; operibus perfecti erant, abundantes diuitijs spiritualibus, ut ipsi semper in melius proficerent: sicq; postmodum fortiter cœpit redargue-
re illos qui in fide errabant dissensionesq; seminabant, more peritissimi medici agens, qui uulnus secandum uidens, sed ægrum timidum esse conspiciens, diu palpat sana mēbra, subitoq; percutit: more etiam arietis, qui primū humiliato capite incedit, sed postmodum fortiter ferit. Primum eū laudauit bonos, & deinde percussit malos. Verecundiæ etenim mentes, nisi fuerint palpando reprehensæ,

1. Cor, 6

Simile

ita ut ex alijs rebus audiant quod in consolatione
sumant, p increpatione duram protinus ad despe-
rationem cadunt. expectantibus revelationem
domini nostri Iesu Christi.] Reuelatio est mani-
festatio. Christus ergo modo absconditus est quo-
dammodo, & non apparet, quia non uiderur a no-
bis nisi mere. Videbitur autem in die iudicij, quan-
do se manifestabit omnibus hominibus, tam ele-
ctis quam reprobis, sicut scriptura dicit in uno p-
pheta per scripturam. Videbit omnis caro saluta-
re dei. & tunc dabit electis gloriam quam eis pro-
misi sine fine mäsuram. Vnde Apostolus alias di-
cit. Mortui, inquit, estis peccato, & uita uestra ab-
scondita est cum Christo in deo. Cum enim appa-
ruerit uita uestra, tunc & uos appare bitis cum illo
in gloria, quia eritis sicut angeli in caelo : & quod
maius est, similes ei erimus spiritu, quoniam uide-
bimus eum sicuti est. [qui & confirmabit uos.] id
est, roborabit in sua fide & in bonis operibus. [us-
que ad finem.] id est, usq; ad diem mortis nostrae.
uel usq; ad diem iudicij. [sine crimine.] Nō dicit,
sine peccato : sed, sine crimine, id est, sine capitali
peccato, quod a regno caelorum separat. Nam nul-
lus est homo super terram qui faciat bonū, & non
peccet aut in uerbo, aut in cognitione. Vnde Io-
hannes ait: Si dixerimus quia peccatum non habe-
mus, nos ipsos decipimus, & ueritas in nobis non
est. Quod autem dicit. [confirmabit uos usq; ad fi-
nem.] hoc exposuit subnectens: [in die aduentus
domini nostri Iesu Christi,] quando ipse ueniet
reddere unicuiq; secundum opera sua. Dug autem
sunt uocationes. Vna est quae fit singulis homini-
bus, quādo ab hac uita per mortem corporis trās-

Isa. 40.

Luc. 3.

Col. 3.

Eccēs. 7

1. Joh. 1.

Matt. 16.

sunt uocati a domino. Altera erit generalis in die iudicij. quando omnes tam boni quam mali ad iudicium uocabuntur. Et quos in ista prima uocatione inuenerit deus omnipotens bene laborantes, illos utiq; in secunda nō uocabit ad hoc ut condemnet cū reprobis, q̄ audituri sunt, Ite in ignē æter- Mat. 25
 nus sed potius ut remuneret cū electis, q̄bus dictu- Ibidem
 rus est: Venite benedicti patris mei, percipite regnū q̄d uobis paratū est ab origine mundi. In omnibus em̄ uerax apparebit, sicuti sequentia manifestans
 Fidelis deus, per quem uocati estis in societatem filij eius Iesu Christi dñi nostri.

DOMINICA XIX. POST PENTECOSTEN. Matth. XXII.

In illo tempore Accesserunt ad Iesum Sadducæi, qui dicunt non esse resurrectionem. Et reliqua.

PRædicante domino nostro Iesu Christo, duæ præcipuæ hæreses erant inter Iudæos, una Sadducæotū, & altera pharisæorum. Sadducæi autem dicuntur, qui Sadnē quendam magistrum legis sequentes, neq; resurrectionē credebāt, neq; angelos, neq; spiritus esse. Hi tantum quinque libros Moyſi recipientes, oracula prophetarum respuebāt. Et contra pharisæi, qui diuisi interpretantur, eo quod a

MM iiii